

mentele agricole, și sculele quari-ă eră cu totulă necessarii; éră cu queea-l-altă parte își procură óre-quară provisiuni de alle mâncării, și grăunțe de seménată, precum: oreză și porumbă, quăroră le merge pré bine în aquéstă térră. Guvernulă le procurasse o căruță, spre a-ă duce la destinațiunea lor. Ei plecară plângând din aquéstă urbe, în quare lăssă queea que aveă mař scumpă: pe nenorocitul Conrad.

În minutulă quând eră să se urce în căruță que eră trasă de patru ageră catără, vădură pă marinăru, uniculă lor amică, allergând la dênsiř; ellă duceă în spinare ună sacă atâtă de greu, înquătă abia se puteă lupta cu dênsulă.

« Amiciř mei, le disse ellă, aruncând saculă în căruță și stergându-ă sudorea de pe frunte, luate și aquestea cu voi, ca o suvenire din parte-mă; pôte quođ vă vor prinde bine. Dumneđeu fiă cu voi! Sunteři atâtă de onestă, înquătă nu se pôte să nu gustaři și dille fericite. »

Ellă le dette âncă o dată mâna, și se depărtă atât de repede, înquăt eř nu putură nică să-ă mulțumescă; quocă aquestă bună marinăru, sub vestimentele-ă ordinare, ascundeă o inimă plină de delicateță, și manifestarea recunoșinței lor l-ar fi umiliată.